

ગંગાદાસ કૃત શ્રી ઢાચાર્યજીના બાર મસવાડા

સં. મુનિ સુયશચન્દ્ર-સુજસચન્દ્રવિજયૌ

ઈ.સ. ની ૧૩મી સદીથી લઈ ઈ.સ. ની ૧૯મી સદી સુધી જૈન-જૈનેતર બને કવિઓએ ઁહેલો મધ્યકાલીન સાહિત્યનો ઁક પ્રકાર તે બારમાસા સાહિત્ય.

બારમાસા કાવ્યમાં મુખ્યત્વે વિરહ અને મિલનનાં શૃંગારિક ઁાવોને વર્ણવવામાં ઁવે છે. બારે મહિનાની નૈસર્ગિક પરિસ્થિતિથી ચિત્ત પર થતો લાગણીઓનું વર્ણન કરવું તે જ ઁ કાવ્યનો પ્રાણ છે. પ્રસ્તુત કૃતિમાં પળ તેવા જ ઁાવો વર્ણવાયા છે. પરંતુ માતા અને પુત્ર વચ્ચેનો દીક્ષા માટેનો વાર્તાલાપ તે કાવ્યને શૃંગાર પ્રધાન ન કરતા વૈરાગ્ય-પ્રધાન બનાવે છે.

માતા શારદાને નમસ્કાર કરી કવિ જસવંતઋષિના ગામનું નામ, માતા-પિતાનું નામ, સ્વપ્નદર્શનથી પુત્રનો જન્મ, પુત્રનું નામકરણ, પુત્રની સંસારત્યાગની અભિલાષા ઁત્યાદિક વર્ણન પોટિકા રૂપે બાંધી માગસર માસથી લઈ બારે માસનું વર્ણન શરુ કરે છે. જુદા જુદા મહિનાના ઉપભોગનું વર્ણન કરી માતા સહોદરા પુત્રને સંસારત્યાગ ન કરવા સમજાવે છે. જ્યારે પુત્ર જસવંત તે જ ઁોગોને ઁર્મતત્વ સાથે ઁટાડી માતા પાસે સંયમની અનુમતિ માગે છે. અન્તે કાવ્યની પૂર્તિમાં કવિ જસવંતજીની દિક્ષાની સંવત, પોતાની થોડી ગુરુપરમ્પરા, કાવ્ય રચનાની સંવત તથા પોતાના નામને દર્શાવી કાવ્ય પૂર્ણ કરે છે.

પ્રસ્તુત કાવ્યમાં લોકાગચ્છના રૂપઋષિની પરમ્પરામાં થયેલા વરસિહઋષિના શિષ્ય જસવંત ઋષિની દિક્ષાનું વર્ણન કર્યું હોઈ કર્તા તેમની જ પરમ્પરાના કવિ હોવાનું અનુમાન કરી શકાય. લોકાગચ્છની પરમ્પરામાં ગંગમુનિ (ગાંગજી) નામના ઋષિ થયા છે. જેમની પરમ્પરા નીચે મુજબ છે.

રૂપઋષિ - જીવઋષિ, જસવંતઋષિ, રૂપસિહઋષિ - દામોદરઋષિ - અને કર્મસિહઋષિ - કેશવઋષિ - તેજસિહઋષિ - કાન્હઋષિ - નાકરઋષિ- દેવજીઋષિ - નરસિહઋષિ - લલ્લમીસિહઋષિ - ગાંગજી ઋષિ. તેમણે સંવત

૧૭૬૦ આસપાસ ધન્નાનો રાસ, રત્નસાર તેજસાર રાસ ઇત્યાદિક ગ્રન્થોની રચના કરી છે. પરંતુ આ કાવ્ય સંવત્ ૧૬૫૯ માં રચાયું હોઈ કર્તા ગંગદાસ કવિ ગાંગજીથી ભિન્ન હોઈ શકે અથવા લહિયાની મૂલથી ૧૭૫૯ને બદલે ૧૬૫૯ લખાયાનો પળ સંભવ છે.

લહિયાની બેદરકારીથી કેટલાક ટેકાણે પાઠ અપૂર્ણ રહી ગયો છે. કેટલેક ટેકાણે પાઠ વાચ્ય હોવા છતાં અર્થની સ્પષ્ટતા થઈ શકી નથી. તેથી તે પાઠ અર્હિ તે જ રીતે રજૂ કર્યો છે.

આ કૃતિની પ્રત નેમિ-વિજ્ઞાન-કસ્તૂરસૂરિજી ભળ્ડારમાં સંગૃહીત ઐરોક્ષ વિભાગની છે. મૂળ પ્રત ભાવનગર શ્રી શ્રુતજ્ઞાનપ્રચારક સભાના ભળ્ડારની છે. પ્રત આપવા બદલ ભળ્ડારના વ્યવસ્થાપકોનો ખૂબ ખૂબ આભાર.

શબ્દકોશ

૧. કહનડ = પાસે	૧૭. કોઇલ = કોયલ
૨. જુહાર = પ્રણામ	૧૮. પ્રેમલ = પરિમલ
૩. યંગ = યજ્ઞ	૧૯. મિ = મૈ
૪. દ્રવિ = પૈસા (દ્રવ્ય)	૨૦. યામીડ = વાવ્યું
૫. વેધું =	૨૧. કમાં કમાં =
૬. ચોલા = ચોઝા	૨૨. છાવિત =
૭. સાંલણાં = કચુંબર, અથાળા	૨૩. નિરવાણિ = જરૂરી
૮. વરની = સા(ભા)તના ડંચી જાતના ?	૨૪. પરહરાં = છોડી
૯. ફૂટરાં = સુંદર	૨૫. ડતરાં = ડતરીશ
૧૦. ફોફલ = શ્રીફલ	૨૬. પુનયોઃ ડન્નયો = આકાશમાં ડંચે
૧૧. નીરવાસી = પાળી થી બરેલા	ચઢી રહેલો (છવાયેલો)
૧૨. ત્રિપતિ = તૃપ્તિ	૨૭. લવડ = બોલે
૧૩. સફરાં = મોંઘા ?	૨૮. પરિસા = પરિસહ
૧૪. કભાય = અંગરખુ, ઝમ્મો	૨૯. સુધં = સુધુ = સાચુ
૧૫. પછેવઢી = પછેઢી	૩૦. પ્રાજિ = -પ્રાજ્ય - ઘળા
૧૬. કેસુય = કેસૂડો	

॥ श्री आचार्यजीना बार मसवडा ॥

(जसवंतजी)

अहं नमः

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

सकल सुबोध प्रदायनी, प्रणमुं कवीयण माय,
 गुण गास्युं गुरूआ तणा, सरसति तणइ सुपसाय ॥१॥
 द्वादश मास श्री गुरू तणा, जे जगमाहि सार,
 ते गास्युं सुमति करी, होइ ते जय जय[कार] ॥२॥
 सोझितनयर सोहामणुं, मरूधर देस मझारि,
 इंद्रपुरी परि दीपतुं, भूमंडलमाहि सार ॥३॥
 परबत साह वहवारीया, वसि ते तेणि गामि,
 तास तणइ घरि सुं(सुं)दरी, सोहोदनां एहवइ नामि ॥४॥
 चतुर पणुं चितमाहि सदा, सीलि शिरोमणि जाणि(णी)
 भंगति करइ भरथारनी, बोलिइ अमृत वाणि(णी) ॥५॥
 पुण्य(ण्ये) पेख्यो एकदा, चंद्रह स्वपन मझारि,
 अनुक्रमइ सुत जनमीउ, इंद्र तणइ अवतारि ॥६॥
 जस कीरति सहइ भणइ, फईअर हरख अनंत,
 सजन सह हरखि भल्युं, नाम दीउ जसवंत ॥७॥
 दिन दिन सुत दीपइ घणुं, जेम दीपइ दिन भाण,
 आस्या पुरइ सजननी, श्रीजसवंत सुजाणु(ण) ॥८॥
 विनय करी गुरुनो बहु, सुणीउ धर्मविचार,
 कुमरि सुध विमासीउ, ए संसार असार ॥९॥
 घरि आवी जनु(न)नी कहनइ^१, पहिलो करी जुहार^२,
 अनुमति द्यो आइ तुम्हे, अम्हें लेसुं संयमभार ॥१०॥
 वलतु जननी इम भणइ, कुमर प्रति सुवचन,
 ते भवियण तुम्हे सांभल्यो, आणी निश्चल मन ॥११॥

॥ राग सामेरी ॥

मागसिर मासज आवीउ, मांडस्युं मोटा यंग^३ रे,
 अम्हे वीवाह करस्युं तुम्ह तणो, द्रवि^४ खरचस्युं मनि रंग रे,
 “पुरण पदार्थ ताहरइ, सुख भोगवो सुविसेस रे,
 वडपणि चारित्र लीजीइ, हजी अछउ तुम्हे लघु वेस रे.
 कुंयरजी, इम किम सुत मन वाली उ रे, विषम संयमभार रे,
 जसवंतजी, हजी अछउ तुम्हे कुमार रे, गुणवंतजी, सहोदरां माता इम वी(वि)नवइ रे
 [कुंयरजी दुहा]

कर जोडी कुंयर भणइ, राचुं नही संसारी,
 मन वेधुं^५ छइ माहरूं, वरवा संयम नारि ॥१॥
 पोसमासि पोसीइ तन, चोला^६ करी भोजन रे,
 सालणां^७ वरनी सा(भा)तनां^८, जमी इहां अन रे,
 फूटरां^९ फोफ्ल^{१०} वावरो, रूडा नीरवासी^{११} तमने भावि रे,
 श्री साधुनइ संयोग, एहवो मिलइ को प्रस्तावि रे,
 कुंयरजी दुहा - सायर जलथी अधिक पाय, अधिक आरोग्या अन्न,
 क्षुधा न भागी माहरी, त्रिपति^{१२} न पाम्युं तन ॥२॥

माह मासि सीत बहुली, शीतल वाइ वाय रे,
 सफरां^{१३} ते वस्त्र पहिरीइ, पहिरीइ चंग कभाय^{१४} रे,
 भइरव तणी पछेवडी^{१५}, बेवडी उढणि बाहिर रे,
 तेणइ समइ श्रीसाधुनइ, परदेस करवउ विहार रे,
 कुंयरजी दुहा - सीत सही मि अतिघणी, नरग त्रियंच मझारि,
 ते दुख मिटाववा, माता नुं (तुं) अवधारि ॥३॥

फागुण मास ज आवीउ, वसंतनो कलोल रे,
 केसुय^{१६} केसर छंटणां, गुलालनो झाकमझोल रे,
 भेला थई भोगी रमि, मन रागि गाय फाग रे,
 ते उपरि श्रीसाधुनइ, मनसुं न धरवो राग रे

कुंयरजी दुहा - ज्ञान फाग गाइसुं अम्हे, जिणवर आण धरंति,
पीडुं नही पर प्राणनइ, करूणा दिद(ल)इ वसंति ॥४॥

चैत्र मासउ आवीउ, मयण नउ विश्राम रे,
मोर्या ते तरूयर अंबना, स्वर सरल कोइल १०ताम रे,
प्रगट्या ते प्रेमल^{१६} फु(फू)लना, पसर्या ते पुरण वास रे,
एणी ऋतिनां सुख भोगवो, पुरवो ते मननी आस रे.

कुंयरजी दुहा - कल्पवृक्षमि^{१९} यामीउ^{२०}, सीचउ श्रीवरसिंघ,
कुसुम साधु गुण भोगवडं, वारं सर्व अनंग ॥५॥

वैशाख(खे)संयम दोहिलुं, ऋति[उ]खनो अति व्याप रे,
तरूण थइ सूर्य तपइ, झाल-लयनो बहु ताप रे,
आग ते अंवर पहिरीय, कमां कमां^{२१} व्यावित २२सार रे,
ए अद्यथा अनेक सुख, भोगवो निज परिवार रे.

कुंयरजी दुहा - काल अनंतो हुं रल्यो, न रल्ये(ल्यो)। कर्मनो ताप,
श्री वरसिंघ गुरू सान्निधि, सीतल वरगं आए(प) ॥६॥

जेठ मासि जल भर्या, आभलां वहि आकास रे,
संचीया ते माला पंखीए, घरि मांडवा तेणि वास रे,
आलुसु एणी ऋति जागीया, उभरो ते मेहनो जाण रे,
तेणइ समइ श्री साधुनइ, आश्रय जाचवो निरवाणि^{२३} रे,

कुंयरजी दुहा - आश्रय पाभ्या सुरवर तणा, मानवना बहुवार,
आलस अंगथी परहरां^{२४}, उतरां^{२५} तव पार ॥७॥

आसाढ(ढे) उनयो^{२६} मेहुला, वरसइ ते धार अखंड रे,
[झब] झबक झबकइ वीजली, गाजतो अति प्रचंड रे,
मधुर स्वरि मोरा लवइ^{२७}, चातक पीउ पीउ नाद रे,
तेणइ समि परिसा^{२८} उपजइ, ऊपजइ ते सहइ राध रे.

कुंयरजी दुहा - परवस मि परी[सा], बहु(ह) सह्या ते पूर्व कांति ।
काल अनंतो हुं रलो, ते ज्ञानीनइ गम्य ॥८॥

श्रावण मासज आवीउ, नदीइ ते बहुलां पूर रे,
गगनेथी वरसइ मेहलो, वादलि छायो सूर रे,
मारगि जल बहू खलहलइ, उपना बहूला जिं(जं)तु रे,
तेणइ समइ संयम दोहलू(लुं), पालता वछ अत्यंत रे.

कुंयरजी दुहा - जयणा करस्युं जंतुनी, सुभ प्रणामि माय,
संयम सुधुं पालिस्युं, गुरू वरसिंघ तणइ सुपसाय ॥९॥

भाद्रवो मासज आवीउ, आवुं पजुसण दिन रे,
आव्या ते याचक याचवा, स्वहस्ति कीऊइ पुण्य रे,
लीजइ ते लाहो धर्मनो, पहुचइ ते मननी आस रे,
निज पिताना प्रसादथी, वछ करउ ते लीलविलास ने.

कुंयर[जी] दुहा - याचक जीव ते छकायनो, मागइ ते अभयदान,
आस्या पुरू तेहनी, माता द्यो मुझ मान ॥१०॥

आसोज अति रली(लि)यामणो, आवुं दीवाली पर्व [रे],
रस कस बहूलां नीपजइ, सुखीयो था(थ)उ जग सर्व रे,
घरि घरि दीप उछव बहू सहू करइ ते जय जयकार रे,
सलूणा सुत तुझ वीनवुं, एणइ समइ सुख अपार रे.

कुंयरजी दुहा - संयम सुधुं^{२९} जे वहइ, तस नित्य नित्य दीपोछव होय,
सुख पामइ ते सासतां, तेहनइ दुख न प्रभवइ कोइ ॥११॥

कार्तिक मासज आवीउ, द्वादस मांहि सार रे,
श्रीपूज्य सोजित आवीया, तव होइ ते जय जयकार रे,
सजि थया श्रीजसवंतजी, लेवा ते संयम काज रे,
मोह मद तणां दल चूरीयां, तृष्णा ते कीधी त्याग रे,

कुंयरजी दुहा - कर जोडी जसवंतजी, आगे ते महाव्रत सार,
श्रीपूज्यजी श्व(स्व)हस्ते करी, सुप्यो ते संयम भार ॥१२॥

संवत १६[सोल] उगणपंचासइ, महा शुदि १३[तेरस] शनि रे,
उदया ते आरइ पंचमइ, संघनइ पोतइ पुण्य रे ॥१॥

કલાસલો-શ્રીજીવરાજઋષિવર પ્રવર પંડિત, તાસ પાટિ શ્રીપૂજ્ય મુનિ(નિ) વરૂ,
ક્ષમાસાગર જ્ઞાનઅ(આ)ગર, સકલ ગુણ સંયમધરૂ ॥૧॥

પાટિ તેહનઈ તિલકધોરી, ઝાંઝણ સુત જગિ સોહયે,
ષટ્કાયના રખવાલ મુનિવર, રૂપિ ત્રિભોવન મોહીયા ॥૨॥

તાસ પાટિ પ્રાજિ^{૩૦} ગુણે ગાજિ, છાજિ શ્રીજસવંત યતી(તિ),
પરબતનંદન પાપ નિકંદન, વંદન સુરનર ગુણપતિ ॥૩॥

સંયમ સૂરા જ્ઞાનઈ પૂરા, દયાધર્મ દીપતિ બહૂ
મહિમા તે મોટો મેરુ સમોવડિ, એક જીભઈ તે કિમ કહ્યા(હું) ॥૪॥

સંવત ૧૬[સોલ] ડગણસઠા વર્ષે, કાર્તિક શુદિ ૭[સાતમ] સમિ,
સેવક ગંગદાસ બે કર જોડી, વાર વાર ચ[ર]લણે નભિ ॥૫॥

॥ ઇતિ શ્રી આચાર્યજીના બારમસવાડા સમ્પૂર્ણ ॥ શુભં ભવતુ ॥
બાઈ પુજી પઠનારથં (ર્થ)

નેમિ પ્રસન્નચન્દ્ર સ્મૃતિ ભુવન,
તલેટી રોડ, પાલીતાણા

—X—